

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) NUTARTIS

2022 m. lapkričio 16 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Apeliacinių skundų priėmimas – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 170b straipsnis – Prašymas, įrodantis, kad keliamas klausimas yra svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai – Apeliacinio skundo pripažinimas priimtiniu“

Byloje C-337/22 P

dėl 2022 m. gegužės 23 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama D. Gája, D. Hanf, E. Markakis ir V. Ruzek,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Nowhere Co. Ltd, įsteigta Tokijuje (Japonija),

ieškovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija),

kuri sudaro Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, teisėjai D. Gratsias (pranešėjas) ir I. Jarukaitis,

kancleris A. Calot Escobar,

susipažinęs su teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklauses generalinę advokatę T. Čapeta,

priima šią

Nutartį

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) prašo panaikinti 2022 m. kovo 16 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Nowhere / EUIPO – Ye (APE TEES)* (T-281/21, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2022:139), kuriuo, pirma, panaikintas

* Proceso kalba: anglų.

2021 m. vasario 10 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas (byla R 2474/2017-2) dėl protesto procedūros tarp *Nowhere Co. Ltd* ir J. Ye (toliau – ginčijamas sprendimas) ir, antra, atmesta likusi *Nowhere* ieškinio dalis.

Dėl prašymo priimti apeliacinį skundą

- 2 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas, pateiktas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, priimto dėl EUIPO nepriklausomos apeliacinės tarybos sprendimo, nagrinėjamas tik jeigu Teisingumo Teismas iš anksto jį priima.
- 3 Pagal šio statuto 58a straipsnio trečią pastraipą apeliacinis skundas – visas ar jo dalis – priimamas Teisingumo Teismo procedūros reglamente numatyta tvarka, jeigu jame keliamas klausimas yra svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai.
- 4 Pagal Procedūros reglamento 170a straipsnio 1 dalį minėto statuto 58a straipsnio pirmoje pastraipoje numatytais atvejais apeliantas prideda prie savo apeliacinio skundo prašymą jį priimti, jame nurodo apeliaciniame skunde keliamą Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai svarbų klausimą ir visą svarbią informaciją, kad Teisingumo Teismas galėtų priimti sprendimą dėl šio prašymo.
- 5 Pagal minėto reglamento 170b straipsnio 1 ir 3 dalis Teisingumo Teismas kuo greičiau motyvuota nutartimi priima sprendimą dėl prašymo priimti apeliacinį skundą.

Apeliantės argumentai

- 6 Grįsdama savo prašymą priimti apeliacinį skundą EUIPO tvirtina, kad vienintelis jos apeliacinio skundo pagrindas susijęs su Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai svarbiais klausimais.
- 7 Šiuo aspektu EUIPO pirmiausia primena savo apeliacinio skundo vienintelio pagrindo ir jį sudarančių šešių dalių turinį.
- 8 Pirma, EUIPO nurodo, kad keldama vienintelį pagrindą ji teigia, jog Bendrasis Teismas pažeidė 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 8 straipsnio 4 dalį. Viena vertus, skundžiamo sprendimo 28–31 punktuose Bendrasis Teismas tariamai klaidingai nusprendė: lemiamą reikšmę nustatant *ratione temporis* taikytiną materialinę teisę turi paraiškos įregistruoti prekių ženklą pateikimo data, o paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikta prieš pasibaigiant 2019 m. spalio 17 d. sudaryto ir 2020 m. vasario 1 d. įsigaliojusio Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL L 29, 2020, p. 7, toliau – Susitarimas dėl išstojimo) 126 ir 127 straipsniuose nustatytam pereinamajam laikotarpiui (toliau – pereinamasis laikotarpis), todėl Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į ankstesnius neregistruotus Jungtinėje Karalystėje naudotus prekių ženklus, kuriais rėmėsi ieškovė pirmojoje instancijoje. Kita vertus, skundžiamo sprendimo 46 punkte Bendrasis Teismas tariamai klaidingai atmetė teiginį, kad nagrinėjamai bylai išspręsti reikšminga data yra ginčijamo sprendimo priėmimo data.

- 9 Antra, EUIPO nurodo, kad vienintelio pagrindo pirmoje dalyje ji priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis skundžiamo sprendimo 28–31 punktuose supainiojo pirminį klausimą dėl *ratione temporis* taikytinos teisės nustatymo su procesiniu ir materialiniu ankstesnės teisės galiojimo sprendimo dėl protesto priėmimo dieną klausimu.
- 10 Trečia, anot EUIPO, vienintelio pagrindo antroje dalyje ji teigia, jog skundžiamo sprendimo 29 ir 30 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai rėmėsi jurisprudencija, kuri šiuo atveju netaikytina, nes ji susijusi su galimu ankstesnės teisės išnykimu priėmus sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys Bendrajame Teisme, nors šis išnykimas neturi įtakos šio sprendimo teisėtumui.
- 11 Ketvirta, EUIPO teigimu, vienintelio pagrindo trečioje dalyje ji priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis klaidingai rėmėsi aplinkybe, kad Susitarime dėl išstojimo nėra jokios nuostatos dėl iki pereinamojo laikotarpio pabaigos pareikštų protestų, užuot taikęs bendrąją taisyklę, pagal kurią ankstesnė teisė turi galioti priimant galutinį sprendimą dėl protesto.
- 12 Penkta, pasak EUIPO, vienintelio pagrindo ketvirtoje dalyje ji teigia, jog Bendrasis Teismas nesilaikė Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su ieškinių dėl teisių į prekių ženklą pažeidimo ir su Europos Sąjungos prekių ženklais susijusių administracinių procedūrų atskyrimu, įtvirtintu, be kita ko, 2013 m. vasario 21 d. Sprendimo *Fédération Cynologique Internationale* (C-561/11, EU:C:2013:91) 47 punkte ir 2016 m. liepos 21 d. Sprendimo *Apple and Pear Australia et Star Fruits Diffusion / EUIPO* (C-226/15 P, EU:C:2016:582) 61 ir 62 punktuose, ir padarė klaidingą prielaidą, kad atsisakius registruoti ginčijamą Europos Sąjungos prekių ženklą užtikrinama ankstesnių teisių apsauga nuo neteisėto šio prekių ženklo naudojimo laikotarpiu nuo jo paraiškos pateikimo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Todėl, EUIPO teigimu, dėl šios teisės klaidos Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 42 punkte padarė klaidingą išvadą, kad šiuo laikotarpiu tarp minėtos Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos ir nagrinėjamų ankstesnių Jungtinėje Karalystėje galiojusių teisių buvo konfliktas ir kad ieškovė pirmojoje instancijoje buvo teisėtai suinteresuota jos pareikšto protesto patenkinimu.
- 13 Šešta, EUIPO nurodo, kad savo vienintelio pagrindo penktoje dalyje ji priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis neatsižvelgė į Reglamento Nr. 207/2009 1 straipsnio 2 dalyje išreikštą Sąjungos teisės aktų leidėjo valią ir į intelektinės nuosavybės teisių teritorialumo principą, kai skundžiamo sprendimo 45 punkte nusprendė, kad galimas ginčijamo Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos pavertimas nacionalinių prekių ženklų paraiškomis neturėtų įtakos nei ieškovės pirmojoje instancijoje suinteresuotumui protesto patenkinimu, nei konfliktui tarp ankstesnių Jungtinėje Karalystėje galiojusių teisių ir Europos Sąjungos prekių ženklo, dėl kurio pateikta ši paraiška, taip pat tarp šių teisių ir galimų nacionalinių prekių ženklų, atsiradusių dėl nurodytos paraiškos pakeitimo.
- 14 Septinta, EUIPO nurodo, kad savo vienintelio pagrindo šeštoje dalyje ji priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis skundžiamo sprendimo 30, 31, 34 ir 36–39 punktuose neaiškino Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies, atsižvelgdamas į jos formuluotę, kontekstą ir tikslus, o tai prieštarauja Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytiems reikalavimams, ir visų pirma pažeidė šioje nuostatoje numatytą tikslą apsaugoti ankstesnių teisių savininkų interesus, užtikrinant esminę šių teisių funkciją kilus konfliktams su galimais vėlesniais Europos Sąjungos prekių ženklais.

- 15 Toliau EUIPO tvirtina, kad apeliaciniame skunde keliamas klausimas dėl ankstesnės teisės išnykimo *ex nunc* per administracinę procedūrą poveikio protesto procedūros tikslui, protestą pareiškusio asmens suinteresuotumui protesto patenkinimu, taip pat pareigai atsižvelgti į šią teisę, o šis klausimas svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio trečią pastraipą.
- 16 Šiuo aspektu, pirma, EUIPO teigia, kad apeliaciniame skunde keliamas horizontalus klausimas, t. y. ar pagrindinė suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir tęsti procesą Sąjungos teisme sąlyga, be kita ko, nustatyta 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija* (C-362/05 P, EU:C:2007:322) 42 punkte ir priminta generalinio advokato G. Pitruzzella išvados byloje *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych / Komisija* (C-560/18 P, EU:C:2019:1052) 63–68 punktuose, yra svarbi aiškinant tokias nuostatas, kaip Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, reglamentuojančias su Europos Sąjungos prekių ženklais susijusias administracines procedūras. Be to, teigiama, kad šis klausimas susijęs su protesto procedūros tikslu, atsižvelgiant į esminę ankstesnės teisės funkciją, kuri yra vienas iš intelektinės nuosavybės teisių ir Europos Sąjungos prekių ženklo sistemos pagrindų.
- 17 Antra, EUIPO tvirtina, kad apeliaciniame skunde iškeltas klausimas peržengia paties apeliacinio skundo pagrindų ribas, todėl Teisingumo Teismo išaiškinimas būtinas ir privatiems asmenims, ir kompetentingoms nacionalinėms institucijoms. Nurodoma, kad iš tiesų šis klausimas susijęs ne vien su Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimu iš Sąjungos, bet ir su bet kuriuo kitu ankstesnės teisės išnykimo *ex nunc* per administracinę procedūrą atveju, ypač su dažnai pasitaikančiais šios teisės pasibaigimo, panaikinimo ar atsisakymo nuo jos per šią procedūrą atvejais. Be to, teigiama, kad šis klausimas apima ne tik Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies aiškinimą ar ankstesnių neregistruotų prekių ženklų išnykimą, bet ir visus šio reglamento 8 ir 53 straipsniuose numatytus santykinius atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindus ir bet kokios ankstesnės teisės, kuria grindžiami šie pagrindai, išnykimą, nes ši ankstesnė teisė gali būti didesnę nei vietinę reikšmę turinti teisė, Europos Sąjungos prekių ženklas, nacionalinis prekių ženklas ar autoriaus teisė, taip pat dizainas ar patentas. Galiausiai šis klausimas tariamai susijęs ne tik su procedūromis EUIPO, bet ir su visomis nacionalinėse administracinėse ar teisminėse institucijose vykstančiomis procedūromis dėl santykinų atsisakymo registruoti pagrindų ir ankstesnėmis teisėmis grindžiamų negaliojimo pagrindų pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015, p. 1), visų pirma jos 5 straipsnis.
- 18 Trečia, EUIPO mano, kad apeliaciniame skunde iškeltas klausimas susijęs su Teisingumo Teismo jau išnagrinėta problema dėl esminio skirtumo tarp su Europos Sąjungos prekių ženklais susijusių administracinių procedūrų ir ieškinių dėl teisių į prekių ženklą pažeidimo, o Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime į tai neatsižvelgė.
- 19 Ketvirta, EUIPO teigia, kad šis klausimas susijęs su pagrindiniu intelektinės nuosavybės teisių teritorialumo principu, kurio Bendrasis Teismas nepaisė, kai padarė išvadą, kad egzistuoja potencialus konfliktas tarp ankstesnių Jungtinėje Karalystėje galiojusių teisių ir nacionalinių prekių ženklų, atsiradusių dėl ginčijamo Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos pakeitimo.
- 20 Penkta, EUIPO mano, kad šis klausimas Bendrojo Teismo jurisprudencijoje vertinamas nevienodai. Iš tiesų dar visai neseniai Bendrojo Teismo sprendimuose, pavyzdžiui, 2006 m. rugsėjo 13 d. Sprendime *MIP Metro / VRDT– Tesco Stores (METRO)* (T-191/04, EU:T:2006:254, 30–34 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija), 2021 m. birželio 2 d. Sprendime *Style & Taste /*

EUIPO – The Polo / Lauren Company (Polo žaidėjo atvaizdas) (T-169/19, EU:T:2021:318, 22–32 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija), taip pat 2021 m. liepos 20 d. Nutartyje *Coravin / EUIPO – Cora (CORAVIN)* (T-500/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:493, 32–47 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija), buvo aiškiai nurodoma, kad ankstesnė teisė turi galioti EUIPO priimant sprendimą dėl protesto ar prašymo pripažinti negaliojimą. Tačiau, kaip teigiama, Bendrasis Teismas nukrypo nuo šios jurisprudencijos keliuose sprendimuose, priimtuose Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos aplinkybėmis, pavyzdžiui, 2020 m. sausio 30 d. Sprendime *Grupo Textil Brownie/EUIPO – The Guide Association (BROWNIE)* (T-598/18, EU:T:2020:22) ir 2020 m. rugsėjo 23 d. Sprendime *Bauer Radio/EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)* (T-421/18, EU:T:2020:433), iš kurių iš esmės matyti, kad reikšmės turi tik šios ankstesnės teisės galiojimas Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos pateikimo dieną. Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas tariamai neatsižvelgė į šiuos jurisprudencijos skirtumus ir nepaaiškino tame sprendime pasirinkto požiūrio, o tai savaime kelia Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai svarbų klausimą.

- 21 Šešta, EUIPO tvirtina, kad apeliacinis skundas susijęs su pagrindiniu Europos Sąjungos prekių ženklo vienovės principu, kuris atspindi Sąjungos teisės aktų leidėjo valią numatyti vieningą Sąjungos prekių ženklų sistemą kaip alternatyvą nacionaliniams prekių ženklams, skirtą įmonėms, norinčioms plėtoti savo veiklą Sąjungos lygmeniu; jame taip pat keliamas klausimas dėl kompetencijos pasidalijimo tarp teisėkūros ir teisminės valdžios, nes Bendrasis Teismas pritaikė naują taisyklę vietoj įprastos, pagal kurią ankstesnė teisė turi galioti EUIPO priimant galutinį sprendimą dėl protesto.
- 22 Septinta, EUIPO teigia, kad skundžiamame sprendime išreikštas Bendrojo Teismo požiūris kelia teisinio nesaugumo ir abipusiškumo nebuvimo riziką, nes juo neatsižvelgiama į ESS 50 straipsnio 3 dalies ir Susitarimo dėl išstojimo 126 ir 127 straipsnių poveikį ir nustatoma EUIPO pareiga išnagrinėti santykinį atsisakymo registruoti pagrindą atsižvelgiant į teritoriją, kurioje ginčijamam Europos Sąjungos prekių ženklui nebus taikoma jokia apsauga. Iš tiesų dėl tokio požiūrio galėtų atsirasti neteisingas disbalansas, naudingas Jungtinėje Karalystėje galiojančioms teisėms, kurios Sąjungoje saugomos labiau nei Europos Sąjungos prekių ženklai Jungtinėje Karalystėje.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 23 Pirmiausia pažymėtina, kad būtent apeliantas turi įrodyti, kad jo apeliaciniame skunde keliami klausimai yra svarbūs Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 20 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 24 Be to, kaip matyti iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio trečios pastraipos, siejamos su Procedūros reglamento 170a straipsnio 1 dalimi ir 170b straipsnio 4 dalimi, prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti pateikta visa informacija, būtina Teisingumo Teismui norint priimti sprendimą dėl apeliacinio skundo priimtinumą, ir, kai apeliacinis skundas priimamas nagrinėti iš dalies, nurodyti apeliacinio skundo pagrindus ar dalis, dėl kurių turi būti pateiktas atsiliepinimas į apeliacinį skundą. Iš tiesų, kadangi šio statuto 58a straipsnyje numatyta išankstinio apeliacinių skundų priėmimo mechanizmu siekiama apriboti Teisingumo Teismo kontrolę klausimais, kurie yra svarbūs Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai, Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, turi išnagrinėti tik tuos apelianto pateikiamus pagrindus, kuriuose keliami tokie klausimai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The*

KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 21 punktas ir 2022 m. birželio 7 d. Nutarties *Magic Box Int. Toys / EUIPO*, C-194/22 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2022:463, 14 punktas).

- 25 Taigi prašyme priimti apeliacinį skundą bet kuriuo atveju turi būti aiškiai ir tiksliai nurodyti pagrindai, kuriais grindžiamas apeliacinis skundas, taip pat aiškus ir tikslus teisės klausimas, keliamas kiekvienu pagrindu, tai, ar šis klausimas svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar plėtrai, ir konkrečiai išvardytos priežastys, dėl kurių tas klausimas svarbus, atsižvelgiant į nurodytą kriterijų. Kalbant konkrečiai apie apeliacinio skundo pagrindus, pažymėtina, kad prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti tiksliai nurodyta skundžiamu sprendimu ar nutartimi pažeista Sąjungos teisės nuostata arba jurisprudencija, glaustai apibūdinta, kokią būtent teisės klaidą galimai padarė Bendrasis Teismas, taip pat tai, kokią įtaką ši klaida turėjo priimant skundžiamą sprendimą ar nutartį. Tuo atveju, jei teisės klaida, kuria remiamasi, kyla iš jurisprudencijos pažeidimo, prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti glaustai, bet aiškiai ir tiksliai, nurodyta, pirma, kur būtent yra prieštaravimas, pažymint tiek skundžiamo sprendimo ar skundžiamos nutarties punktus, kuriuos apelianas ginčija, tiek Teisingumo Teismo ar Bendrojo Teismo sprendimo punktus, kurių buvo nepaisyta, ir, antra, konkrečiai įvardytos priežastys, kodėl dėl tokio prieštaravimo kyla klausimas, svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 26 Nagrinėjamu atveju iš skundžiamo sprendimo 28–31 punktų, kuriuos cituoja EUIPO, išplaukia, kad, Bendrojo Teismo nuomone, iš jo „dabar jau suformuotos“ jurisprudencijos matyti, kad, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią nustatant taikytiną materialinę teisę lemiamą reikšmę turi paraiškos įregistruoti prekių ženklą, dėl kurio pareikštas protestas, pateikimo data, santykinio atsisakymo registruoti pagrindo buvimą reikia vertinti šios registracijos paraiškos pateikimo momentu. Todėl aplinkybė, kad ankstesnis prekių ženklas valstybėje narėje gali prarasti prekių ženklo statusą po paraiškos įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą pateikimo, be kita ko, po galimo atitinkamos valstybės narės pasitraukimo iš Sąjungos, neturi reikšmės. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad, pirma, kadangi paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą buvo pateikta nepasibaigus pereinamajam laikotarpiui ar net prieš įsigaliojant Susitarimui dėl išstojimo, dėl šios paraiškos pareikštas protestas iš principo galėjo būti grindžiamas ankstesniais neregistruotais prekių ženklais, jeigu jie buvo naudojami prekyboje Jungtinėje Karalystėje, ir, antra, Apeliacinė taryba, atlikdama vertinimą, turėjo į juos atsižvelgti, bet atsisakė tai padaryti, remdamasi vieninteliu motyvu, kad pereinamasis laikotarpis ginčijamo sprendimo priėmimo momentu buvo pasibaigęs.
- 27 Be to, skundžiamo sprendimo 42 punkte, kurį taip pat cituoja EUIPO, Bendrasis Teismas nusprendė, kad net pripažinus, jog pasibaigus pereinamajam laikotarpiui nagrinėjamų prekių ženklų konfliktas nebegalėtų kilti, tai nepaneigia to, kad, įregistravus prašomą įregistruoti prekių ženklą, toks konfliktas galėjo egzistuoti laikotarpiu nuo Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos pateikimo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kaip primena EUIPO, kad ieškovė pirmojoje instancijoje turėjo teisėtą interesą, kad protestas, kiek jis susijęs su šiuo laikotarpiu, būtų patenkintas.
- 28 Taigi, kalbėdamas apie Jungtinės Karalystės pasitraukimą iš Sąjungos ir pereinamojo laikotarpio pasibaigimą per administracinę procedūrą EUIPO, Bendrasis Teismas, kaip primena EUIPO, skundžiamo sprendimo 46 punkte nusprendė, kad nė vienas iš jos pateiktų argumentų negalėjo pagrįsti jos pozicijos, kad ginčijamo sprendimo priėmimo data, t. y. vienintelė aplinkybė šioje

byloje, kuri susiklostė pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, buvo reikšminga data šiai bylai išspręsti, ir kad todėl vienintelį ieškinio pagrindą reikėjo pripažinti pagrįstu ir panaikinti ginčijamą sprendimą, atsižvelgiant į ieškovės pirmojoje instancijoje pareikštą pirmąjį reikalavimą.

- 29 Pirma, reikia pažymėti, kad EUIPO tiksliai ir aiškiai apibrėžia savo vienintelį apeliacinio skundo pagrindą, kildinamą iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies pažeidimo, pirmiausia nurodydama, kad Bendrasis Teismas supainiojo pirminį klausimą dėl *ratione temporis* taikytinos teisės nustatymo su procesiniu ir materialiniu ankstesnės teisės galiojimo klausimu sprendimo dėl protesto priėmimo dieną, ir neatsižvelgė į Teisingumo Teismo jurisprudencijoje įtvirtintą skirtumą tarp ieškinių dėl teisių į prekių ženklą pažeidimo ir su Europos Sąjungos prekių ženklais susijusių administracinių procedūrų, nes rėmėsi prielaida, kad atsisakius registruoti ginčijamą Europos Sąjungos prekių ženklą užtikrinama ankstesnių teisių apsauga nuo neteisėto šio prekių ženklo naudojimo laikotarpiu nuo jo paraiškos pateikimo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, taip pat, kad, nepaisydamas Teisingumo Teismo jurisprudencijos, galiausiai neatsižvelgė į Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalyje numatytą tikslą apsaugoti ankstesnių teisių savininkų interesus, užtikrinant esminę šių teisių funkciją kilus konfliktui su galimais vėlesniais Europos Sąjungos prekių ženklais.
- 30 Konkrečiai kalbant apie argumentus, kad Bendrasis Teismas nesilaikė Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su ieškinių dėl teisių į prekių ženklą pažeidimo ir su Europos Sąjungos prekių ženklais siejamų administracinių procedūrų atskyrimu, įtvirtintu 2013 m. vasario 21 d. Sprendime *Fédération Cynologique Internationale* (C-561/11, EU:C:2013:91, 47 punktas) ir 2016 m. liepos 21 d. Sprendime *Apple and Pear Australia et Star Fruits Diffusion / EUIPO* (C-226/15 P, EU:C:2016:582, 61 ir 62 punktai), savo paties suformuotos jurisprudencijos dėl ankstesnės teisės išnykimo per EUIPO vykstančias protesto ir negaliojimo pripažinimo procedūras pasekmių, įtvirtintų 2006 m. rugsėjo 13 d. Sprendime *MIP Metro / VRDT– Tesco Stores (METRO)* (T-191/04, EU:T:2006:254, 30 ir 34 punktai) ir 2021 m. birželio 2 d. Sprendime *Style & Taste / EUIPO – The Polo / Lauren Company (Polo žaidėjo atvaizdas)* (T-169/19, EU:T:2021:318, 22–32 punktai), taip pat Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies tikslo apsaugoti esminę ankstesnio prekių ženklo funkciją, reikia konstatuoti, kad EUIPO nurodė ir skundžiamo sprendimo ginčijamus punktus, ir tariamai pažeistus sprendimų punktus, ir teisės aktų nuostatas.
- 31 Antra, EUIPO priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis skundžiamo sprendimo 31 punkte padarė išvadą, jog ieškovė pirmojoje instancijoje iš esmės galėjo grįsti savo protestą nagrinėjama ankstesniais neregistruotais Jungtinėje Karalystėje naudotais prekių ženklais, todėl Apeliacinė taryba, atlikdama vertinimą, turėjo į juos atsižvelgti, nors ginčijamo sprendimo priėmimo momentu pereinamasis laikotarpis jau buvo pasibaigęs, o to sprendimo 42 punkte atsakydamas į EUIPO argumentą nurodė, jog ieškovė turi teisėtą interesą, kad jos protestas būtų patenkintas, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo ginčijamo Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos pateikimo iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Kaip primena EUIPO, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, remdamasis būtent šiais argumentais. Taigi iš prašymo priimti apeliacinį skundą aiškiai matyti, kad Bendrojo Teismo pateiktas tariamai klaidingas procesinių ir materialinių reikalavimų, taikomų EUIPO vykstančioms protesto procedūroms, išaiškinimas turėjo lemiamą reikšmę skundžiamo sprendimo rezultatui.
- 32 Trečia, atsižvelgiant į prašymą priimti apeliacinį skundą pateikusiam asmeniui tenkančią įrodinėjimo pareigą, apeliantas turi įrodyti, kad, be teisės klausimų, kuriuos jis nurodo savo apeliaciniame skunde, tame skunde keliamas vienas ar keli klausimai, svarbūs Sąjungos teisės

vienovei, darnai ar raidai, kad šis kriterijus apima ne vien skundžiamą sprendimą ir galiausiai ne vien apeliacinį skundą (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 27 punktą).

- 33 Šis reikalavimas reiškia, kad tokių klausimų buvimas ir svarba turi būti įrodyti konkrečiais ir su nagrinėjamu atveju susijusiais faktais, o ne tik bendro pobūdžio argumentais (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 28 punktą).
- 34 Nagrinėjamu atveju EUIPO nurodo savo vieninteliame pagrinde iškeltą klausimą, kuriuo iš esmės siekiama nustatyti datą ir aplinkybes, į kurias reikia atsižvelgti vertinant ankstesnės teisės savininko teisėtą interesą, kad būtų patenkintas protestas dėl Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos, ir EUIPO pareigą atsižvelgti į šią ankstesnę teisę, kai, pirma, Bendrajame Teisme nagrinėjamas ginčas susijęs su sprendimu, priimtu pasibaigus procedūrai dėl ankstesne tik Jungtinėje Karalystėje saugoma teise grįsto protesto, ir, antra, priimant šį sprendimą pereinamasis laikotarpis jau pasibaigęs. Apskritai, EUIPO teigimu, šis klausimas susijęs su ankstesnės teisės išnykimo *ex nunc* EUIPO vykstant protesto ar negaliojimo pripažinimo procedūrai poveikiu šios procedūros baigčiai.
- 35 Be to, EUIPO nurodo konkrečias priežastis, dėl kurių šis klausimas svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai.
- 36 Konkrečiai kalbant, EUIPO paaikškina, kad šis klausimas susijęs su pagrindinės suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir tęsti procesą sąlygos taikytinumu su Europos Sąjungos prekių ženklais susijusioms administracinėms procedūroms, taip pat su intelektinės nuosavybės teisės ramsčius sudarančiais principais, t. y. teritorialumo principu, Europos Sąjungos prekių ženklo vienodumo principu ir pagrindine sąvoka „esminė prekių ženklo funkcija“, pereinamojo laikotarpio pabaigos aplinkybėmis. Be to, teigiama, kad toks klausimas susijęs su jurisprudencijoje įtvirtintu esminiu su Europos Sąjungos prekių ženklais susijusių administracinių procedūrų ir ieškinių dėl teisių pažeidimo skirtumu.
- 37 Šiuo aspektu EUIPO visų pirma pabrėžia, kad klausimas, ar suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir tęsti procesą sąlyga, taikoma procesams Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme, yra svarbi vykstant su Europos Sąjungos prekių ženklais susijusioms administracinėms procedūroms ir ar į teisėtą suinteresuotumą administracinio skundo patenkinimu galiausiai turi būti atsižvelgta aiškinant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį ir – platesne prasme – su šiomis procedūromis susijusias kitas šio reglamento nuostatas, yra horizontalus.
- 38 Be to, jis patikslina, kad Teisingumo Teismo išaiškinimas būtinas ir Europos Sąjungos prekių ženklo sistemos naudotojams, ir nacionaliniams teismams, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad iškeltas klausimas susijęs ne tik su Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos poveikiu, bet ir su visomis dažnai intelektinės nuosavybės srityje susiklostančiomis situacijomis, kai vykstant administracinei procedūrai ankstesnė teisė išnyksta, be kita ko, dėl jos panaikinimo ar galiojimo pasibaigimo. Šiuo požiūriu dėl klausimo, ar ankstesnė teisė turi galioti priimant galutinį sprendimą, ar tik pateikiant ginčijamo Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką, EUIPO nurodo prieštaringą Bendrojo Teismo jurisprudenciją šioje srityje ir akcentuoja šio klausimo ir klausimo dėl tokios ankstesnės teisės išnykimo *ex nunc* vykstant teismo procesui ryšį, pabrėždama, kad pastaruoju klausimu ji rėmėsi Teisingumo Teisme nagrinėjamoje byloje.

- 39 Galiausiai ji iš esmės pažymi, kad jos iškeltas klausimas susijęs su pagrindiniu Europos Sąjungos prekių ženklo vienovės, kurios Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė įtvirtindamas šį prekių ženklą Sąjungos teisės sistemoje, principu, nes, Reglamente Nr. 207/2009 arba Susitarime dėl išstojimo nesant specialių taisyklių, Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime įtvirtino taisyklę, pagal kurią, nepaisant ESS 50 straipsnio 3 dalies ir Susitarimo dėl išstojimo 126 ir 127 straipsnių poveikio, EUIPO įpareigojama išnagrinėti santykinį atsisakymo registruoti pagrindą, atsižvelgdama į teritoriją, kurioje pateiktam registruoti Europos Sąjungos prekių ženklui bet kuriuo atveju nebus taikoma jokia apsauga. Ji priduria, kad, be rizikos, kurią šis požiūris lemia atsižvelgiant į teisinio saugumo principą, jis taip pat kelia riziką abipusiškumo principo atžvilgiu, nes dėl jo gali atsirasti disbalansas tarp ankstesnių Jungtinėje Karalystėje galiojančių teisių apsaugos Sąjungoje ir Europos Sąjungos prekių ženklų apsaugos Jungtinėje Karalystėje.
- 40 Taigi iš prašymo priimti apeliacinį skundą matyti, kad šiame apeliaciniame skunde iškeltas klausimas peržengia skundžiamo sprendimo ir galiausiai paties apeliacinio skundo ribas.
- 41 Atsižvelgiant į EUIPO nurodytus duomenis, konstatuotina, kad jos pateiktas prašymas priimti apeliacinį skundą teisiškai pakankamai įrodo, kad apeliaciniame skunde keliamas Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raiškai svarbus klausimas.
- 42 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia priimti nagrinėti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 43 Pagal Procedūros reglamento 170b straipsnio 4 dalį, kai apeliacinis skundas visas ar iš dalies priimamas nagrinėti laikantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio trečioje pastraipoje įtvirtintų kriterijų, procesas tęsiamas pagal šio reglamento 171–190a straipsnius.
- 44 Pagal Procedūros reglamento 137 straipsnį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, bylinėjimosi išlaidų klausimas sprendžiamas nutartyje arba sprendime, kuriais užbaigiamas procesas.
- 45 Kadangi prašymas priimti apeliacinį skundą buvo patenkintas, reikia atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) nutaria:

1. Priimti nagrinėti apeliacinį skundą.

2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Parašai.